

оставилъ византийци-ты и дошълъ у Българе-ты да имъ помогне да ся-ослободятъ; не трѣбва да губимъ врѣмя, нѣ да ся-вдигнемъ да ударимъ възъ византийци-ты и да гы избиемъ до кракъ.“ Така Петръ и Іасенъ приготвили да ся-вдигне всичкый българскый народъ.

Въстание-то ся-подкачило отъ Тръново. То като че изникнало отъ земѣ-тѣ. На връхъ Димитровъ день отъ еднажъ цѣло Тръново ся-намѣрило на кракъ. Византийскы-ти войници ся-помѣчили да потѣпчатъ бунѣ-тѣ, нѣ не можили да сторятъ ништо, та ся-скрyli въ твърдины-ты. На другый день народъ-тѣ ся-спустижълъ на твърдыни-ты, отъ дѣто войници-ты зели да стрѣлятъ и да хвърлятъ камъне. Войници-ти ся-борили отчаяно; но българе-ти налитали на тѣхъ като львовѣ съ сопъ, съ прашкы и съ цѣпеници; съ опретнѣты рѣцѣ ся-накачили по зидове-ты и наскакали въ твърдены-ты като порой да трѣпять византийци-ты, които бѣли обружени съ копина, мечове, буздоганы и сѣкиры. Най-сетнѣ, народъ-тѣ надвилъ и всичкы-ты войници и византийци изгынѣли. Утренъ-тѣ въ зоры на византийскы-ты твърдены зель да ся-развѣва българскый прѣцорецъ.

На другый день българе-ти си избрали за царь Іасена и подновили Българско-то царство.

Едно народно прѣдание казва за подновяване-то на това Българско царство така: „На оно-ва врѣмя живѣеше въ Тръново св. Иванъ, архиепископъ българскый, който съ голѣмъ жалость гядаше черно-то тягло на Българе-ты отъ Византийци-ты. Той непрѣстайно роняше слъзы и ся-молаше Богу да избави Българскый народъ